

UZASADNIENIE

Oskarżony P. P. w dniu 24 czerwca 2019 r. około godz. 06:05 jechał jako kierujący samochodem osobowym marki F. (...) nr rej. (...) w P. ul. (...). Na skrzyżowaniu z ul. (...) został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji.

Oskarżony został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Urządzenie kontrolno-pomiarowe wykazało, że o godzinie 06:09 zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu wynosiła 0,35 mg/l, o godzinie 06:26 – 0,42 mg/l, o godzinie 06:30- 0,38 mg/l i o godz. 06:34 – 0,37 mg/l.

(protokół i wyniki badań k. 2, k .4 , świadectwo wzorcowania k. 3, k. 5)

Oskarżony nie był nigdy karany.

(dane o karalności k. 10)

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż w poprzedniego wieczoru spożywał alkohol ze znajomymi, gdyż był na koncercie i bawił się na lokalnej imprezie „ imieniny P. ”. Na stałe mieszka poza P. , ale ze względu na udział w tej imprezie przenocował u kolegi mieszkającego w okolicy ul. (...). Rano kolega szedł do pracy, więc on musiał opuścić jego mieszkanie. Czuł się dobrze. Był przekonany, że alkohol już wydalil się z jego organizmu. Dlatego zdecydował się na kierowanie samochodem. Z zawodu jest technikiem samochodowym. Prawo jazdy zdobył w 2017 r. Od tamtej pory zarabkował przy użyciu samochodu. Jeszcze w technikum dorabiał jako dostawca jedzenia. Po skończeniu technikum pracował jako kierowca samochodu ciężarowego. Ostatnio pracował jako kurier w firmie (...). Utrata prawa jazdy uniemożliwia mu wykonywanie pracy związanej z kierowaniem pojazdami. Nigdy nie miał wypadku ani kolizji.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 74-odwrot-75)

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne wobec braku dowodów przeciwnych. W ocenie Sądu są one logiczne i szczerze .

Pozostałe zebrane dowody podlegają aprobacie Sądu jako nie budzące wątpliwości.

Oskarżony P. P. wyczerpał dyspozycję art.178a§1kk , ponieważ będąc w stanie nietrzeźwości kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym.

Oskarżony umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, ponieważ z własnej woli wprawił się w stan nietrzeźwości i w takim stanie kierował samochodem po drodze publicznej. Oskarżony powinien przewidzieć skutki swojego postępowania w tym stanie. W stosunku do oskarżonego nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę rozumieniu kodeksu karnego.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego Sąd stwierdził, że nie był on znaczny. Oskarżony spożywał alkohol poprzedniego wieczoru. W ocenie Sądu na karb młodego wieku i braku doświadczenia życiowego należy złożyć fakt, że oskarżony bezpodstawnie liczył, że alkohol spożyty kilka godzin wcześniej już został poddany eliminacji. Stopień nietrzeźwości oskarżonego w chwili czynu w niewielkim stopniu przekraczał ustawowy próg nietrzeźwości. Ponadto oskarżony kierował pojazdem we wczesnych godzinach rannych kiedy natężenie ruchu pojazdów nie jest jeszcze duże.

Oskarżony ukończył szkołę średnią. Zdobył zawód technika pojazdów samochodowych. Pracuje i sam dba o swoje utrzymanie. Prowadzi ustabilizowany tryb życia. Nie był nigdy karany. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, złożył wyjaśnienia i wyraził skruchę.

Z tych wszystkich względów Sąd uznał , że oskarżony zasługuje na skorzystanie z dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania karnego.

Wobec powyższych ustaleń Sąd warunkowo umorzył postępowanie karne w stosunku do P. P. na okres próby 2 lat, orzekł zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku i orzekł świadczenie na cel społeczny w kwocie 2000,00 zł.

W ocenie Sądu takie rozstrzygnięcie wdroży oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości, uzmysłowi naganność jego postępowania i będzie wystarczającą nauką na przyszłość. Zdaniem Sądu oskarżony nie jest osobą zdemoralizowaną i nie jest konieczne do sięgania po sankcje karne, aby skłonić go do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości

Na poczet orzeczonego zakazu Sąd z urzędu zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy oskarżonego od dnia 24.06.2019 r.

Sąd obciążył oskarżonego kosztami sądowymi nie znajdując podstaw do zwolnienia go od nich.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.